

דוד באום נכנס לראשונה לבתו שהיא בודד מחוץ למושבה לביר מה קורה. שנכנסתי לבית מצאתי את שפסל אROLIN (איש "השומר") יושב על הרצפה, פחד שיראו אותו מבעד לחלון למרות שהאור בסך הכל היה אור של פtilת שמן.

שפסל נפרד מאיתנו עוד באותו לילה, הלק עד יסוד המעלה, נכנס לביתה של האלמנה גוינקר, אצלה שכחולה זמן מה בהסתור, איש לא חיפש אותו שם, ולאחר מכן יצא לחו"ל.

השוטרים עזבו בינוּתיהם את המקום בהובלים למעצר בנצח מיסטר גברים, וביניהם היו אבא וחברי "השומר".

מהחברים שהיו איתם בהרים נתפסו תנחים וגלעדי, אבל הם שוחררו מיד, תמורה כמה לירוט זהב. התחלו במכות לתנחים, אך כאשר גלעדי הוציא מגידיה, המכות נפסקו ומכאן הייתה רק בעיה של מוי"ם כמה כסף יקבלו השוטרים תמורה השיחורו.

אנשי "השומר" הועברו מנצרת לדמשק. אבא שוחרר בעבר שבוע ימים והגיע הביתה אחרי שהלך ברגל מנצח עד מטולה, באין פרוטה בכיסו.

רוזלי (שנקרא אז רזניק) הצליח להתחמק. היה מתלמידי גמנסיה הרצilia שנשלחו לאיסטנבול וחוירו כקצינים בצבא התורכי.

הקרב הראשון שהשתתפו בו היה נגד האנגלים בעזה. האנגלים נטשו בקרב זה, ובחרורים אחדים שלנו ניצלו את המצב וערקו מן הצבא.

ברשומות הצבא התורכי נרשם כאילו נישבו על ידי האנגלים. ביניהם היה רוזלי. בבריחתו הגיע למטולה, וקלוריסקי נתן לו תפקיד של מזKir המושבה. בעבר חדשים אחדים הרגיש רוזלי בטחון והרשה לעצמו לצאת ממטולה ולהגיע לראש-פינה. בראש-פינה היה מרכז של הצבא התורכי, מחסנים ועוד. והנה שני חילים תורקיים שהיו אותו ברחוב כמפקדים לשעבר! הוא ברוח, הם בעקבותיו, היה מירדף בחצרות המושבה. לבסוף נתפס ועמד למשפט צבאי בעון ריגול לטובת האנגלים (הרי היה רשום כשבוי).

כאשר זוהה בראש-פינה, ווחל המירדף אליו, ישבנו אבא ואני בבית קלוריסקי. מישחו נכנס והודיע על העניין. מיד השתרה בהלה, גבי קלוריסקי ארזה לנו כמה מצות וביקשה שנעזוב. הלאנו למוחנים ולנו שם אותו לילה. רוזלי הצליח לבסוף לבסוף עד גו-شمואל. החזיות האנגלית הייתה קרובה